

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1441/2023
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле ЗУ „Апотека“ Врање, коју заступа Градско правобранилаштво Града Врања, против тужене АА из ..., коју заступа Александра Арсић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5404/22 од 21.12.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5404/22 од 21.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5404/22 од 21.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1202/22 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да накнади тужилци стварну штету у износу од 450.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.04.2015. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев за накнаду штете за још 1.850.384,99 динара до укупно тражених 2.300.384,99 динара са затраженом каматом. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да накнади тужилци трошкове поступка од 68.412,50 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да накнади туженој парничне трошкове у износу од 144.937,50 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5404/22 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилце и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 1202/22 од 05.10.2022. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и обавезана тужена да накнади тужилци трошкове поступка од 167.600,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (става првог изреке), тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужилци за трошкове које је имала везано за специјализацију тужене по уговору бр. .. од 06.02.2019. године и Правилника о стручном усавршавању. Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, па указивање тужиле на погрешну примену материјалног права није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужба ради накнаде штете поднета је 30.04.2015. године а вредност предмета ревидираног дела спора је 450.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић